

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.909/2017/10.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: **Felperes**
(cím)

A felperes képviselője: . Petia Csaba ügyvéd
(cím)

Az alperes: Felszámolók Névjegyzékét Vezető
Hatóság
(1011 Budapest, Fő utca 44-50.)

Az alperes képviselője: Karl, Verasztó, Bleyer Ügyvédi Iroda
 . Karl Gábor Csaba ügyvéd
(cím)

A per tárgya: felszámolói névjegyzékbe vétel

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
17.K.33.390/2016/11. számú

Rendelkező rész

A Kúria
 - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
 17.K.33.390/2016/11. számú ítéletét hatályában fenntartja;
 - kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
 alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
 költséget;
 - kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
 külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati
 illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Kormány a Hivatalos Értesítő 2013. április 15. napján megjelent számában a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A.§ (2) bekezdése, valamint a felszámolóknak névjegyzékéről szóló 114/2006. (V.12.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 3.§-a alapján az új felszámolói névjegyzék felállítása érdekében a névjegyzékbe történő felvételre nyilvános pályázatot tett közzé. A pályázati felhívás 3.a. pontja szerint a pályázatokra maximálisan adható formai, tartalmi pontszám 80 pont volt, a szakmai-gazdasági tevékenységre, valamint szakmai programra (a továbbiakban együtt: szakmai tartalom) pedig maximum 90 pont volt adható a felhívás 3.b. pontja szerint. A felperes a felszámolói névjegyzékbe történő felvételre pályázatot nyújtott be, a pályázati kérelmet 9 tagú értékelő bizottság (a továbbiakban: Bizottság) értékelte, amely során személyes meghallgatást tartottak. Az alperes 2013. december 13. napján kelt FNJ/312-5/2013. számú határozata (a továbbiakban: előzményi határozat) indokolásában - hivatkozva a Cstv. 27/A.§ (2) bekezdésére és a Korm.r. 3.§ (4)-(5) bekezdéseire - rögzítette, hogy a maximálisan adható pontból a felperes 135 pontot ért el, a sorsolás folytán pedig a 344 benyújtott pályázatból csak a 296. rangsorhelyen végzett. Miután a felperes eredménye 144 pont alatt volt, kérelmét a hatóság elutasította.
- [2] A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. május 5. napján kelt 15.K.31.261/2014/20. számú ítéletével (a továbbiakban: előzményi ítélet) az előzményi határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes mérlegelési jogkörben hozott határozata sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-át. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 33/2014. (IX.7.) számú AB határozatának (a továbbiakban: AB határozat) megállapításaira. Rögzítette, hogy az AB határozat [28] bekezdésében az Alkotmánybíróság szerint a jogalkotó a Bizottság, mint szakértő megkeresését tette kötelezővé, az alperes döntése pedig olyan mérlegelési jogkörben hozott határozat, amelyben a mérlegelési feladatokat a Bizottság látta/látja el. A [3] bekezdés szerint a bíróság az alperes által meghozott közigazgatási határozat törvényességét ellenőrzi. A [47] bekezdés megerősíti, hogy a pályázat elbírálása mérlegelési jogkörben hozott döntés. A Bizottság által megállapított pontok, amennyiben azokat az alperes alapul veszi, a közigazgatási határozat részét képezik. Az előzményi ítéletben a bíróság megállapította, hogy az eljárásban résztvevő Bizottság nem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) hatálya alól kivett szervezet, hanem a pályázatok értékelését szükségképpen magában foglaló nyilvántartásba vételi eljárásnak jogszabályon alapuló szakértője. A megismételt eljárásra adott útmutatásában kifejtette, hogy a felperes pályázatát a pályázati felhívás tekintetében a Ket. 72.§

(1) bekezdés ec) pontjának és a Pp. 339/B.§-ának megfelelően újra kell értékelni oly módon, hogy a határozat indokolásából ki kell tűnni az értékelés szempontjainak, azaz az indokolásnak olyan világosnak és részletesnek kell lenni, hogy az alapján a felperes, mint ügyfél megismerhesse a hatóság döntésének pontos indokait.

- [3] Az alperes a megismételt eljárásban a pályázó pályázati dokumentációját ismételten bekérte, továbbá nyilatkozat tételére szólította fel a felperest. Az alperes 2016. július 26. napján meghozott FNVH/6652-6/2016-NFM. számú határozatában megállapította, hogy a felperes pályázata a maximálisan adható 170 pontból 113 pontot ért el, a pályázati felhívásban részletezett értékelési szempontrendszer alapján a kialakult 144 pontos ponthatárt nem érte el, ezért az új felszámolói névjegyzékbe való felvételre irányuló kérelmet ismételten elutasította. Az alperes határozatának indokolásában a szakmai terv értékelése tekintetében mind a pozitívumokat, mind a hátrányokat értékelte. Utóbbi körben hátrányként értékelte és a 30 pontból egyet sem adott arra hivatkozással, hogy a szakmai terv tartalmilag és formailag is nagyfokú egyezőséget mutat az **X.** Kft. szakmai tervével. Kifejtette az alperes, hogy szakmai szempontból értékelhetetlen minden olyan pályázat, amely az egyéniesítés semmilyen nyomát sem viseli, mert abból nem tud valós képet alkotni a felperes működéséről, felépítéséről, valós stratégiájáról.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes eljárásjogi és anyagi jogi érvelést tartalmazó keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [5] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában elsődlegesen rögzítette, hogy az alperes nem mulasztotta el az ügyintézési határidőt, a Korm. rendelet 4.§ (1) bekezdése szerinti 6 hónapos határidőt a megismételt eljárásban betartotta. A határozat tartalmi megfelelése tekintetében hivatkozott a megismételt eljárásra vonatkozó bírói gyakorlatra, ennek körében a BH.2013.288. és KGD.2014.138. számú döntésekre. Kifejtette, kialakult és töretlen a gyakorlat abban is, hogy az alperesi hatóságnak a bíróság ítéletével elrendelt megismételt eljárás és döntés során az ítéletben foglaltak szerint kell eljárnia. A felperes keresetössége is erre terjedt ki a megismételt eljárás alapján hozott határozat felülvizsgálatára vonatkozóan. Álláspontja szerint az előzményi ítélet egyértelművé tette, hogy az alperesnek kell a mérlegelést elvégeznie, nem arra irányult, hogy az alperesnek újra össze kellett volna hívnia a Bizottságot.

Kifejtette, hogy a Bizottság összehívása nem csak nem volt előírás, hanem megfelelő eljárásrend és felhatalmazás hiányában nem is lett volna teljesíthető. Az alperes nem tért el a bíróság iránymutatásától és nem követett el jogszabálysértést azzal, hogy saját maga végzett kiegészítő tényfeltárást és értékelést. Mivel valamennyi megismételt eljárásban azonos viszonyítási részpontszámokat és értékelési szempontrendszert alkalmazott, nem sérült az egyenlő bánásmód Ket. 2.§ (1)-(2) bekezdése szerinti alapelvi követelmény. Így nincs annak jelentősége, hogy hiányzott a Bizottság értékelési jegyzőkönyve. Az előzményi ítéletből következően az alperesnek a rendelkezésre álló adatok alapján kellett eljárnia, de nem volt tilos a korábbiaktól eltérő pontszámmal történő értékelés, mindössze az volt a feladata, hogy részletesen és egyértelműen indokoljon, melynek az alperes döntése megfelelt.

- [7] Az elsőfokú bíróság okszerűnek és megalapozottnak ítélte az alperes döntését a 4.2.33. számú értékelési szempont szerinti szakmai terv vonatkozásában is, mert kellő indokát adta annak, hogy miért tért el a Bizottság javaslatától. Elismerte a bíróság, hogy a más pályázattal való kiemelkedő egyezőség nem tilos, ha a felperes éppen a többes pályázattal akarta alátámasztani a kiemelkedő szakmai tevékenységet. A felperes szakmai terve azonban nem utalt az egyezőséggel érintett két másik társaságra. Így csak azt lehetett megállapítani, hogy a felperes szakmai terve nem volt egyéniesített, nem mutatta be a saját működési mechanizmusait, célkitűzéseit, nem tükröződött saját működési koncepciója. A bíróság mellőzte a felperes bizonyítási indítványát, mivel annak tisztázása nem vitte volna előre jelen ügy megítélését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új, a jogszabályoknak megfelelő, a kereseti kérelemnek helyt adó ítélet meghozatalát, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte.
- [9] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet okszerűtlen és iratellenes. Sérelmezte, hogy a bíróság nem kérte számon, hogy az előzményi ítéletben foglaltaknak az alperes nem tett eleget, és ezzel megsértette a Ket. 109.§ (4) bekezdését. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése által – miszerint a pontszám újraértékelhető – sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, és a Ket. 1.§ (1)-(2) bekezdései és 4.§ (1) bekezdése. Kifogásolta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta, miszerint az alperes határozata sérti az egyenlő bánásmód elvét, mivel különbséget tesz az elbírálás módja vonatkozásában aszerint, hogy a pályázat az eredeti vagy a megismételt eljárásban került elbírálásra, hiszen az alperes az értékelési szempontokat megváltoztatta. Előadta, hogy sérült a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea)-ec) pontja, mivel nem derül ki

a határozatból, hogy a 4.2.33. pontnál a Bizottság értékelésétől mennyiben és miként tért el az új alperesi határozat. Álláspontja szerint jogsértő volt bizonyítási indítványának mellőzése, mivel annak igazolása, hogy a felperesi pályázat mennyiben van átfedésben más pályázatok anyagával, jelentősen befolyásolta volna az ügy kimenetelét. Önmagában jogsértőnek tartotta azt is, hogy a pályázati azonosság tényét az alperes a terhére értékelte, hiszen erre nézve a pályázati előírás tiltó rendelkezést nem tartalmaz, annak jogszabályi alapja sincs.

- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban a Ket. szabályai maradéktalan betartásával és az előzményi ítélet iránymutatásai szerint járt el. Kifejezett bírói utasítás hiányában nem kérhető számon a Bizottság ismételt összehívása, ugyanakkor tény, hogy a szempontrendszeren nem változtatott, lényegében a Bizottság javaslatával egyező döntést hozott. Hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárásban nem merült fel olyan szakkérdés, amely a Bizottság, mint szakértő megkeresését szükségessé tette volna. Előadta, hogy a szakmai terv más pályázó tervével való egyezőségét nem csak a jelen, hanem a megelőző eljárásban is a felperes terhére értékelte. A felperes alaptalanul állította, hogy a megismételt eljárás során új szempontokat vett figyelembe. A felperesi bizonyítási indítvány mellőzése kapcsán megjegyezte, hogy nem vitatta azt a felperesi állítást, miszerint csak azokat a pályázatokat vizsgálta újra, amelyekre nézve a bíróság új eljárást rendelt el. Az elsőfokú bíróság megalapozott, jogszerű ítéletet hozott.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [12] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [13] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a töretlen bírói gyakorlatra, melyet többek között KGD.2014.138. számú határozata is alátámaszt miszerint „a megismételt eljárás eredményeként hozott határozat kapcsán a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az megfelel-e vagy sem az ezt elrendelő ítéletben foglalt iránymutatásnak”. Az előzményi ítélet szerint az alperesnek választ kellett adnia arra, hogy a pályázati felhívás egyes pontjai vonatkozásában milyen részpontszámokat állapított meg, milyen mérlegelési szempontokat követett. Az alperesnek ki kellett egészítenie határozatát azokkal a szempontokkal - beleértve a hozzájuk tartozó bizonyítékokat -, amelyek a Bizottság javaslatán túl mutattak. Az előzményi ítélet követendő jogszabályként a Ket. 72.§ (1) bekezdés e) pont ea)-ec) alpontjait és a Pp. 339/B.§-át

hívta fel. A Kúria megállapította, hogy a határozatban az alperes a pályázati kiírás egyes pontjaihoz kapcsolódóan részletesen értékelte, mérlegelte a pályázat vonatkozó anyagát, formailag is jól elkülönülten szerepeltette az egyes pályázati részfelhívásokat. Az alperes rövidebb vagy hosszabb értékelést minden ponthoz fűzött, melynek során részletezésre kerültek mind a pozitívumként értékelt pályázati részek, mind a hátrányként értékelte elemek, illetve az adott ponthoz tartozó, az alperes álláspontja szerint részben vagy egészben nem megfelelő, a pályázat szempontjából az adható maximális pontszámmal nem értékelhető előadások, bemutatások. Az AB határozat iránymutatását - miszerint a Bizottság szakértőnek minősül, így javaslatával egybevetve kell a többi bizonyítékot is mérlegelni - a Bizottság részletes értékelése hiányában az alperes csak úgy tudta követni, ha maga alakította ki a részpontszámokat. Ennek során nem volt elzárva attól, hogy több vagy kevesebb ponttal értékelje a pályázat egyes elemeit, eltérve a Bizottság véleményétől.

- [14] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, miszerint nem volt jelentősége annak, hogy nem állt rendelkezésre a korábbi eljárásban a felperes meghallgatásáról a Bizottság által felvett jegyzőkönyv. Ez az előzményi ítélet iránymutatásából annyiban következik, hogy a bíróság nem írta elő a Bizottság ismételt összehívását. Az alperes ennek hiányában figyelmen kívül hagyhatta a hiányzó jegyzőkönyv tartalmát azzal az indokkal, hogy a Bizottsággal ellentétben erre alapítottnak nem alkalmazott pontlevonást.
- [15] Tévedett a felperes abban is, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése által - miszerint a pontszám újraértékelhető - sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, a Ket. 1.§ (1)-(2) bekezdései és 4.§ (1) bekezdése, illetőleg az egyenlő bánásmód elve, mivel különbséget tesz az elbírálás módja vonatkozásában aszerint, hogy a pályázat az eredeti vagy a megismételt eljárásban került elbírálásra, hiszen az alperes az értékelési szempontokat megváltoztatta. A Kúria e körben megállapította, hogy az alperes az új eljárásban a szempontrendszeren nem változtatott, ezzel szemben továbbra is fennállt a Ket. 50.§ (1) bekezdésében előírt tényállás feltárási kötelezettsége. Nem hagyhatta figyelmen kívül azokat az alapeljárásban is fennálló, ám a Bizottság által figyelmen kívül hagyott körülményeket, amelyeket csak azért nem értékelt a Bizottság, mert nem volt tudomása róluk. Ezzel csak a korábban hiányosan feltárt tényállást egészítette ki, és az új tényeket is értékelte. Az egyenlő bánásmód követelménye nem sérült, az alapeljárásokban alkalmazott szempontrendszer volt ebben a megismételt eljárásban is a kiinduló pont, azzal vetette össze az alperes a megállapított tényeket. Itt utal a Kúria arra, hogy a közigazgatási per sajátossága, hogy a bírói vizsgálat az egyedi határozatra vonatkozik, a bíróság ítélete az anyagi jogerős hatósági döntéseket nem érintheti, a felperes által elvárt általános és teljes felülvizsgálatot külön törvényi rendelkezés biztosíthatta volna, azonban ilyen nincs, melynek következménye,

hogy csak azokban az ügyekben lehetett ismételt alperesi vizsgálatot tartani, amelyben azt a bíróság elrendelte. A szakmai terv egyezőségének felrovása pedig azért sem sérthette a felperes által felhívott alapelvi jogokat, mert azt az alperes már az alapeljárásban is kifogásolta, illetve értékelte.

- [16] A Kúria egyetért azzal, hogy okszerű és megalapozott a 4.2.33. számú értékelési szempont szerinti szakmai terv alperesi megítélése. Az alperes kellő indokát is adta annak, hogy miért tért el a Bizottság javaslatától. A felperes maga nyilatkozta, hogy más, a felszámolói névjegyzékbe felvett társaságokkal, mint például az **X. Kft.** azonos székhellyel, azonos adminisztratív háttér infrastruktúrával működött, ezért az érintettek pályázati anyaga, szövegezése, szerkezete jelentős átfedést mutat. Elismeri a Kúria, hogy a más pályázattal való jelentős egyezőség nem tilos, de a pályáztatás mint versenyeztetés jellegéből eredően szükséges rámutatni a saját pályázat egyéni vonásaira. Ez utóbbi lesz ugyanis azaz egyéni körülmény, amely a felperes pályázatát kiemeli a vele egyező körülményeket felmutató pályázók pályázatainak közül, mely a megmérettetéshez elengedhetetlen. A felperes szakmai terve azonban nem utalt az egyezőséggel érintett két másik társaságra, tőlük semmilyen módon nem különböztette meg magát. Így a bíróság csak azt állapíthatta meg, hogy a felperes szakmai terve nem volt egyéniesített, nem mutatta be a saját működési mechanizmusait, célkitűzéseit, nem tükröződött saját működési koncepciója, ezzel alkalmatlan volt a pályáztatási cél teljesítésére. Az alperesnek nem feladata, hogy megkeresse és rámutasson az esetlegesen a pályázatban rejlő egyéni erényekre, ez a pályázó feladata. Tévedett a felperes, amikor az egyezőségre tekintettel további bizonyítást indítványozott, hiszen az alperes maga sem vitatta, miszerint csak azokat a pályázatokat vizsgálta újra, amelyekre nézve a bíróság új eljárást rendelt el. Ennélfogva nem voltak ismételt elbírálás alá vonhatók azok a pályázatok, amelyek - bár egyezőséget mutattak - nem kerültek bírói ítélet által újbóli felülvizsgálatra. Összességében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes az előzményi ítélet iránymutatásának maradéktalanul eleget tett, nem sértett alapelveket, így helyesen döntött, amikor az alperesi határozatot jogszerűnek értékelte.
- [17] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [18] A pervesztés felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

[19] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. november 28.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**